

OD STUDENTŮ STUDENTŮM

**VÝDĚLKEM
POMŮŽEME
POSTIŽENÝM
OBLASTEM
NA MORAVĚ**

GP TIMES

#3

**LÉTO PŘICHÁZÍ,
STUDENTI
ODCHÁZÍ**

**UČITEL ROKU
VÝSLEDKY
STR. 13**

OBSAH

ČERVEN

Jak se nezapotit při hledání zajímavých míst a cest?	4
Z Vodňan do Písku	6
Lehké letní dobroty	8, 10
Náš Senát	12
Učitel roku	13
Výtvarná galerie	14, 16
Distančka očima učitelů	18
Nizozemsko	20
Fyzika & Fyzikální zážitek	22
Reenactment	24
Kůrovec	25
Kritické ohlédnutí za COVIDovým rokem	26
The American Dream	28, 30
Zábava	31

04

Jak se nezapotit při hledání zajímavých míst a cest?

Pár tipů, jak si užít pohodové léto společně s cestováním.

20

Nizozemsko Průvodce nejzajímavějšími místy země tulipánů.

28

The American Dream Interview with a friend from Colorado.

8

Lehké letní dobroty

Léto už nám klepe na dveře, a proto je čas si připravit lehké, a hlavně osvěžující recepty.

Milé čtenářky a čtenáři,

minulý týden se projevila solidarita našeho národa. Klimatická katastrofa zničila živobytí spoustě lidem. Zhrozené tváře při pohledu na záběry z Hodonínska jsem viděl naprosto všude. Co však následovalo mě velmi potěšilo.

Ze všech koutů naší země se shromažďovaly sbírky, vydávali dobrovolníci a posílaly povzbuzující zprávy. Je krásné vidět, ač jsme si prošli tak hroznou dobou, že v sobě máme tak velkou vůli pomoci našim spoluobčanům. Nezáleží odkud jsme, co děláme, jak se cítíme. Je potřeba pomoci a jako solidární občané této země jsme se přes všechny překážky rozhodli pomoci těm, kteří to potřebovali.

Jako studenti máme šanci prokázat, že jsme aktivní občané právě cestou pomoci. Celé životy se o nás někdo staral a my nyní můžeme dát něco nazpátek. Problémy tohoto typu – problémy klimatické a environmentální – budou vídány častěji a častěji. Připadá na nás zodpovědnost zajímat se o tyto problémy, protože budou velmi ovlivňovat naše životy.

Proto jsme se rozhodli, že jako časopis převezmeme iniciativu a postiženým oblastem taky pomůžeme. 1000 Kč věnujeme nadaci Via. Na našem instagramu vás budeme informovat o podrobnostech a o tom kolik jsme dokázali společně poslat.

Děkujeme, že si časopis kupujete. Příští rok nás snad nic nezastaví a časopis uvidíte každý měsíc!

Přeji hezké čtení,
Matthieu Morin, 7.O

JAK SE NEZAPOTIT PŘI HLEDÁNÍ ZAJÍMAVÝCH MÍST A CEST

Fotila Zuzana Míšková

Přichází léto a vy si říkáte, že naše republika je malá a není tu nic zajímavého na objevování? Dvě nové české aplikace vám dokážou, že se mýlíte. Nejen, že vám dají tipy na návštěvu nějakého místa, ale skrývají mnohem více. Pokud však Česko objevovat nechcete, jistě se vám budou hodit zahraniční weby, které vám jednoduše nabídnou možnosti dopravy a ulehčí několika hodinové hledání.

Úžasná místa

Nejprve facebooková stránka s rozsáhlou komunitou, dnes stejnojmenná aplikace pocházející z hlav Kristýny a Evy Audiových. Matka s dcerou dokázaly zkompletovat během jednoho měsíce mnoho míst následně rozdělých do kategorií podle krajů, ty

můžeme dále filtrovat, aby byly vhodné pro kočárky, děti, invalidní vozíčky nebo psy. Autorky se stále snaží přidávat nová a nová místa a už v květnu překročily hranici šesti set turistických míst na našem území.

V aplikaci najdeme nejen popis místa, mapu a fotky, které fotily buď samy autorky nebo jiní čeští fotografové, ale tvůrkyně se nás v rámci toho snaží vzdělávat, abychom místa, která navštívíme, nechali bez poskvrnky a zachovali je pro další generace.

Placehunter

Čeští cestovatelé a partneři Eliška Hudcová a Jaroslav Janouš stojí za aplikací Placehunter, v níž nám místa, která oba navštívili, rozdělili do čtyř kategorií. Tipy na výlety jsou různorodé od přírody, rozhledů, přes památky a jinou architekturu. Všechna tato místa mají ale přeci jen něco společného, nejsou moc známá, přesto mají skvělou atmosféru a stojí za to je navštívit.

Při hledání v aplikaci najdete u konkrétního místa vždy jeho popis a různé další tipy, kde například dobře parkovat nebo jak je časově a fyzicky tento výlet náročný, a samozřejmě i fotky, které fotila přímo autorka Eliška. Postupně přidávají nové tipy, u nás jich plánují vytvořit pouze 200, kvůli přehlednosti aplikace, po dosažení této hranice v Česku chtějí začít přidávat místa z Evropy.

Rome2Rio

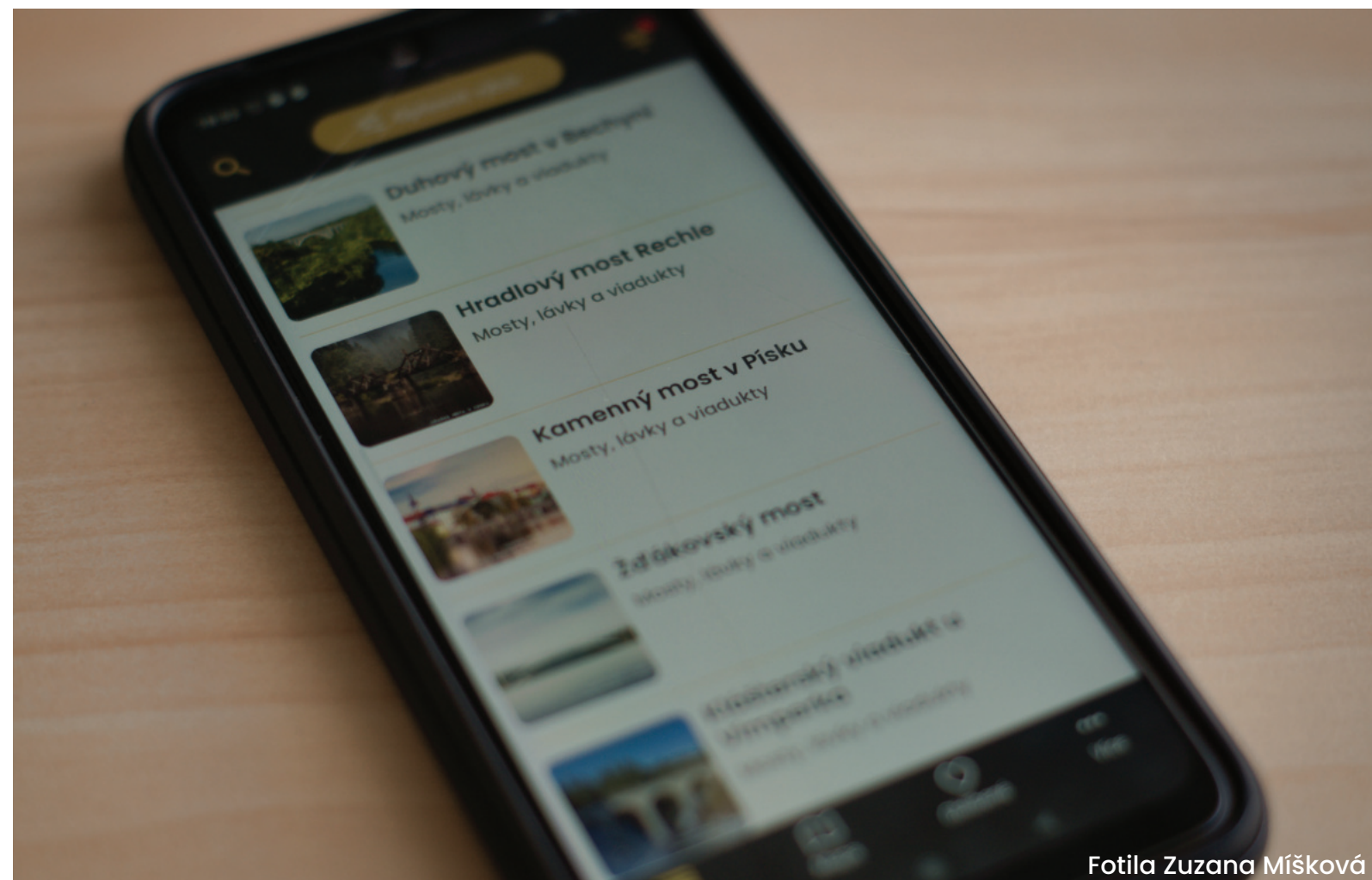
Web s názvem po cestě přes půl planety, z Říma do Ria, nám vyhledá různé možnosti dopravy. Tento portál během chvíle porovná všechny weby a nám se zobrazí všemožné alternativy cesty do vybrané lokality za poznáním. Funguje na jednoduchém principu, kdy zadáte odkud a kam chcete jet. Web zobrazí u každé možnosti přibližný cenový rozsah a čas, jaký by vám měla zabrat jakákoli doprava. Když budete mít vybráno, rovnou vás odkáže na stránky dopravce pro zakoupení jízdenek.

Google Flights

Portál pro hledání letů opět funguje na jednoduchém principu, pouze zadáte, odkud a kam chcete letět, a přidáte datumy. Velmi důkladný vyhledávač ve vteřině porovná výsledky všech dopravců a srovná je do tabulky. Pro lepší cenu vám může ukázat blízká letiště, ze kterých byste letěli levněji, například pokud zadáte Pražské letiště, vyhledá vám i letiště ve Vídni, popřípadě v polských Katovicích. Letenky si můžete pořídit rovnou odtud, ale přesto je lepší navštívit stránky dopravce a zajistit si je přímo u nich.

To bylo pár tipů, jak si užít pohodové léto společně s cestováním a nezapotit se u hledání. Teď už si stačí pouze vybrat místo a zabalit si. Přeji šťastnou cestu.

Tereza Bečvářová, 3.B

Fotila Zuzana Míšková

Z VODŇAN DO PÍSKU

Začátkem tohoto školního roku přesídlil z vodňanského gymnázia na naši školu pan učitel Radek Hrdlička, který vyučuje dějepis, zeměpis a v 1.O i občanskou výchovu. Protože jsme ze známých důvodů strávili 8 měsíců mimo školu, mnozí z nás vůbec neměli možnost se s ním seznámit.

O to více jsem rád, že souhlasil s rozhovorem pro tento magazín a že se nám v tomto komplikovaném červnovém období podařilo dohodnout termín. Ostatně rozhovor probíhal v kulisách dějepisno-zeměpisného kabinetu za známého ruchu velké přestávky.

Co Vás za ten první rok na naší škole nejvíc překvapilo? Co tady funguje jinak než ve Vodňanech?

Já bych neřekl, že překvapilo. Ale je to pro mě úplně jiné prostředí, protože já jsem pracoval v kolektivu, kde bylo 15 učitelů a učil jsem zhruba 140 studentů. A najednou, tady je nás 600 a skoro 60 učitelů. Jinak si myslím, že ty procesy ve školství jsou hodně podobné, takže nějak extra překvapený jsem nebyl. Hlavně po těch patnácti, šestnácti letech, co učím, je to hodně podobné.

Jak jste vnímal distanční výuku?

Musel jsem se toho naučit hodně nového. Když jsem učil ve Vodňanech během prvního lockdownu, tak jsem vůbec neučil online. Takže jsem se musel víc naučit pracovat s Teamsy.

A já osobně беру jako hlavní pozitivum online výuky to, že jsme se aspoň trochu udrželi v chodu. Jinak se to nedá dopadem srovnat s klasickou výukou. Je to prostě slabší. Myslím si, že si toho všichni pamatujeme míň.

Ale, jak říkám, na druhou stranu bylo fajn, že jsme se každý museli naučit něco nového. Ať už je to práce s počítačem nebo zorganizovat si svůj vlastní čas.

K čemu jsou podle Vás ve škole dobré Vaše předměty – dějepis a zeměpis?

Já jsem vždycky uvažoval o zeměpisu a dějepisu jako o dokonalé kombinaci. Když se vlastně podíváš na to, co je zeměpis, tak je to výsledek nějakého dějinného vývoje. Zeměpis je aplikace toho, co se naučíme ve škole, do reality. Když se tady budeme bavit o politické mapě a o tom, kde jsou nějaké totalitní a demokratické režimy, tak je to něco, v čem žijeme. Proto si myslím, že oba tyto předměty mají hodně důležitou a nezastupitelnou roli ve vzdělávacím systému.

A u toho dějepisu se to dneska jednoznačně ukazuje, protože

je tady spousta spíš politických skupin, které se snaží dějiny relativizovat. A lžou a využívají neznalost lidí, aby posílili své politické pozice, ať už se bavíme třeba o extrémní pravici, typickém příkladu.

Myslíte si, že tady na škole se daří učit dějepis takovým způsobem, aby si studenti odnesli znalost dějin?

Myslím, že se o to snažíme. Ale samozřejmě to těžko můžu hodnotit. Zprvu, jsem tady první rok, většinu toho roku jsem seděl doma za počítačem. A nemůžu ani moc sledovat práci svých kolegů, protože je neznám. Tohle trvá hrozně dlouho, já jsem mohl říct o svých kolezích ve Vodňanech, že jsou to dobří učitelé až zhruba po deseti, po dvanácti letech. Protože se mi ani nenašly tolik možnosti, abych viděl jejich hodiny.

Takže já vidím například, co dělá paní Viktorová, jak se chystá na své hodiny. Tak můžu říct, jo – takovou hodinu bych chtěl zažít. Protože tady vidím, jaké si chystá přípravy. Ale ve skutečnosti pak v těch hodinách nejsem. Takže tady můžu těžko posloužit nějakým fundovaným názorem.

Říkal jste nám, že plánujete den naruby, k čemuž máte inspiraci z vodňanského gymnázia. Mohl byste našim čtenářům přiblížit, o co přesně by šlo?

Je to vlastně den, kdy se obrátí role, ale úplně ne v pravém slova smyslu. Ti studenti, kteří o to budou mít zájem, budou moci převzít otěže výuky v hodinách, na kterých se domluvíme.

Je dvojí možný scénář, samozřejmě ještě není úplně jisté, jestli to projde. Ale já bych byl hrozně rád. A bude to vypadat tak, že buď ten student, který bude stát před katedrou, bude pokračovat v látce – naváže na to, co se učilo předchozí hodinu.

Anebo, což mi přijde možná ještě zajímavější, může své kamarády a kamarádky, studenty, seznámit s něčím, co ho zajímá. Takže může mluvit například o dějinách scoutingu, nebo o tom, jak vypadá scouting dneska. Nebo, když ten člověk dělá zajímavý sport nebo se věnuje úplně něčemu jinému, tak s tím může spolužáky seznámit.

A to by byli spolužáci ze třídy nebo z jiných tříd?

To je úplně jedno, zažil jsem obojí případy a obojí jsou fajn, obojí jsou podněcující. Výhodu v tom případě, že ten student, ta studentka, učí ve své třídě, vidím v tom, že potom není tak nervózní, protože předstupuje před lidi, které zná. Ale zároveň je fajn, když si může vyzkoušet úplně něco jiného.

Třeba mně by se líbilo, kdybychom lidi z vyšších cyklů poslali na nižší cyklus gymnázia. Řekl bych, že pro ty menší, mladší studenty, vy straší můžete být do určité míry vzorem.

Myslíte, že by to mohlo pomoci navázat kontakty v rámci jednotlivých tříd? Nebo je to na to moc malá akce?

Záleží, jak často bychom to dělali. Moje idea je to udělat tak jednou do půl roku. Ale i to málo, si myslím, že by mohlo pomoci v tom navázání nějakých kontaktů, což taky vůbec nevím, jak funguje tady. Já jsem přišel z malé školy, kde byly ty třídy opravdu hodně promíchané. Tak, že jsem přišel o přestávce do třídy a tam byly lidi z úplně jiných tříd. To mi přišlo hrozně fajn.

Těším se na to. Doufám, že to dopadne dobře a den naruby proběhne.

“

Já osobně беру jako hlavní pozitivum online výuky to, že jsme se aspoň trochu udrželi v chodu.

Rozhovor dělal:
Martin Větrovský, 6.O

LEHKÉ LETNÍ DOBROTY

Léto už nám klepe na dveře, a proto je čas si připravit lehký, a hlavně osvěžující recept.

MINI PAVLOVY

Dort Pavlova je pojmenován na počest slavné ruské baleríny Anny Pavlovové. Tento dezert je populární v Austrálii a na Novém Zélandu. V obou zemích je považován za národní jídlo a prou se mezi sebou o jeho původ.

Pravděpodobněji však vznikl na Novém Zélandu při příjezdu výše zmiňované baletky. Šéfkuchař se nechal inspirovat její sukní ze zeleného hedvábí, kterou připomíná bílkový korpus se šlehačkou. Zelenou barvu nahradil ovocem kiwi, kterým zdobí dort.

INGREDIENCE

- 210 g cukru krupice
- 4 bílky (větší vejíčka)
- 2 lžíce kukuřičného škrobu
- 2 lžičky bílého vinného octa
- 2 šlehačky minimálně 33%
- moučkový cukr dle chuti
- ovoce

POSTUP

Jako první si předehřejeme horkovzdušnou troubu na 180° a připravíme si 2 plechy s pečicím papírem. Rozdělíme si vejíčka na žloutky a bílky. Žloutky potřebovat nebudeme, a proto si je dejte na stranu. Z bílků si vyšleháme sníh a v průběhu šlehání do něj přidáme na třikrát cukr. Že je sníh dostatečně pevný poznáme tak, že při zvednutí šlehače se vytvoří špička sněhu (rozhodně si nezkoušejte dát misku se sněhem nad hlavu, sníh není kvůli cukru dostatečně tuhý na to, aby vydržel v misce a ne sklouzl vám na hlavu).

Až budete mít našleháno, zamíchejte do bílků kukuřičný škrob a na závěr vinný ocet. Bílkovou směs naplňte cukrářský sáček se širší špičkou (kulatou či vroubkovanou). Na plechu vytvářejte malá hnízdečka a lžící v nich uprostřed udělejte prohlubeň. Pokud sáček nemáte a nechcete si jej pořídit, nanášejte sníh na plech lžící. Plný plech strčte doprostřed trouby, snižte teplotu na 120° a sušte zhruba 40 minut. Nepečte je moc dlouho, aby zůstaly uvnitř stále vlhké. Po uplynutí doby troubu vypněte a pouze ji trochu pootevřete (strčte do dveří třeba vařečku)!

Nechte Pavlovy pomalu vychladnout, a poté je opatrně sloupněte z pečicího papíru. Ušlehanou šlehačkou (můžete si ji podle chuti ještě osladit moučkovým cukrem, myslete však na to, že bílky jsou již dost sladké) naplňte hnízdečka a navrch je posypejte svým oblíbeným ovocem (jahody, maliny, kiwi, židovská třešeň, maracuja...). Pokud nebudete chtít Pavlovy konzumovat hned, doporučuji je naplnit až před podáváním, aby stále křupaly.

TIPY

Nechcete-li tvarovat hnízda, udělejte si na plech pouze malé pusinky (sušila bych zhruba 25 minut). Postupujte stejným způsobem. Na závěr si připravte skleničku, do které budete vrstvit rozdrobené pusinky, šlehačku a ovoce.

A co teď dělat se zbylými žloutky? Zkuste si udělat domácí pudink, majonézu, Crème brûlée nebo pošírované vejce s holandskou omáčkou k snídani.

MELOUNOVÝ SALÁT

Tento salát je skvělý do parného léta. Naprosto jednoduchý na přípravu, krásně osvěžující a moc dobrý.

POSTUP

Všechnu zeleninu pořádně omyjeme. Čtvrť melounu, okurku a balkánský sýr nakrájíme na stejné velké kostičky. Koriandr obereme na stonky a lístky, přičemž stonky nakrájíme najemno. Do mističky si vymačkáme pouze čtvrtku limetky, přidáme špetku soli, pepře, chilli a 2 špetky třtinového cukru.

Vidličkou chvíli prošleháme a touto zálivkou polejeme meloun, okurku a balkánský sýr. Promícháme a na vrch posypeme nakrájenými stonky koriandru. Na závěr poklademe lístky.

Podělte se s námi o vaše výtvary na Instagramu s hashtagem **#gptimesrecepty**

Recept i fotky si pro Vás připravila Sandra Glücková, I.A

INGREDIENCE

- vodní meloun
- salátová okurka
- koriandr
- balkánský sýr (či fetu)
- limetka
- špetka pepře
- špetka soli
- špetka sušeného chilli
- 2 špetky třtinového cukru

SLEDUJTE NÁS NA INSTAGRAMU!

Postujeme důležité informace, které v časopisu nenajdete.

SENÁT HLEDÁ TALENT

Chodíte na výtvarku nebo jste výtvarně nadaní?
Popř. znáte někoho kdo je?

Napište nám a vaše umění vystavíme!

Také
neváhejte napsat
pokud máte zájem
doučovat nebo být
doučováni

GP Times

PLNOU PAROU VPŘED

Naší misí je vybudovat na škole větší pospolitost. Od ustavení v lednu tohoto roku jsme toho spoustu zvládli. „Položili jsme betonové základy“, jak zaznělo na naší poslední schůzce. Teď je čas stavět – na tom jsme se všichni na zasedání shodli. Na příští rok plánujeme spoustu akcí, kroužků a změn, které stmelí školní kolektiv a přidají nějakou hodnotu každodenní monotónnosti školy.

Časopis, který právě čtete, je jednou z forem budování skvělého kolektivu aktivních lidí, kteří se snaží něco vytvářet. Myslím si, že tvořivost a podnikavost budou v nadcházející době nejdůležitější vlastnosti předpokládající úspěch. Proto, jako studenti, musíme přijmout odpovědnost za spoluutváření našich komunit. Měli bychom se starat o to, jak věci chodí, a vynalézat kreativní metody, jak chod našeho okolí zlepšit.

Každý senátor má právě tu možnost přicházet se skvělými nápady či je zprostředkovat na zasedání. Není to jen o toaletáku, varné konvici nebo mikrovlnce. Máme před sebou větší a důležitější výzvy. Každý z vás má znalosti, důvody i příležitost současnou situaci změnit. Senát je místo, kde se vaše nápady dají proměnit v realitu. Proto Vás žádám, abyste kandidovali na místo Senátora v nadcházejících volbách příštího školního roku!

Matthieu Morin, předseda SGP, 7.O

UČITEL ROKU 2020/2021

1. Jitka Brousilová	43 bodů
2. Petr Kučera	42 bodů
3. Radek Hrdlička	40 bodů
4. Eliška Viktorová	30 bodů
5. Lenka Buzková	29 bodů
6. Tereza Rothbauerová	27 bodů
7. Jakub Cenek	26 bodů

Celkově hlasovalo 104 studentů

ROZHOVOR S VÍTĚZKOU JITKOU BROUSILOVOU

Co pro vás znamená vítězství v této anketě?

No tak samozřejmě jsem měla velkou radost. Hodně mě to překvapilo, nečekala jsem to v žádném případě. Ale tak to říká pomalu každý, když něco vyhraje, takže asi nic zázračného nebo nového neříkám.

Co jste dělala jinak/lépe než vaši kolegové?

Já ti na tuhle otázku nedokážu odpovědět, protože na hodiny svých kolegů nechodím, takže nevím, čím se od nich liším. To by ses měl spíš zeptat studentů, kteří mi dali hlas.

Na začátku roku jste měla problém s přechodem na distanční výuku. Dokonce jste řekla: „Kdybych teď mohla, tak jdu do důchodu.“ Co se změnilo?

(směje se) Co se změnilo? Nezměnilo se nic. Já jsem si zvykla a snažila jsem se s tím nějakým způsobem poprat.

Jaká jsou pro Vás pozitiva distanční výuky?

Zase jsem se naučila nové věci. Před rokem a čtvrt mě vůbec nenapadlo, že dokážu učit ze svého obývacího pokoje. Seznámila jsem se s novými technologiemi. Jiná byla komunikace s dětmi, se studenty. Dále hledání nových možností, které jdou využít, aby ta výuka aspoň trochu měla cenu. A myslím si, že to mělo i přínos pro studenty. Nebylo to jenom o tom se něco naučit, ale získat taky nějakou zodpovědnost k té práci, protože nad vámi nebyl žádný bič, dá se říct.

A naopak negativa?

Osobní kontakt je osobní kontakt, to se prostě nahradit nedá. Hodnocení samozřejmě není objektivní, protože ta práce nebyla vždy stoprocentně poctivá. I když ve škole to taky nikdy není stoprocentní, tak tady si myslím, že těch úhybných cest bylo mnohem víc a šlo je daleko lépe využívat.

Našla jste si během učení z domova nějaký nový koníček, na který byste normálně neměla čas?

Doplnili jsme si farmu o nějaká zvířátka, která jsme zatím nechovali, takže se věnujeme tomu.

Co učíte radši – matematiku nebo chemii?

Asi matematiku.

A proč?

Protože to všechno do sebe pěkně zapadá.

Jak byste zhodnotila letošní atypický rok?

Moc pozitivně ne. Je mi toho roku docela líto. Uběhl a těch pozitivních zážitků bylo podstatně méně než normálně bez koronaviru.

Blíží se prázdniny. Jaké máte plány na léto?

Vloni jsme nebyli díky koronaviru u moře, takže letos se chystáme. Doufám, že se nám to vyvede. No a potom tady po České republice a pečovat v klidu o naše zvířátka.

Plánujete nějakou změnu do příštího školního roku?

Já doufám, že nám doba přinese změnu zpátky k normálu. Na tuhle změnu bych se ráda těšila.

Chtěla byste něco vzkázat svým studentům?

Děkuji všem za hlasy, a aby mě volili i napříště. (směje se)

Šimon Glück, 7.O

VÝTVARNÁ

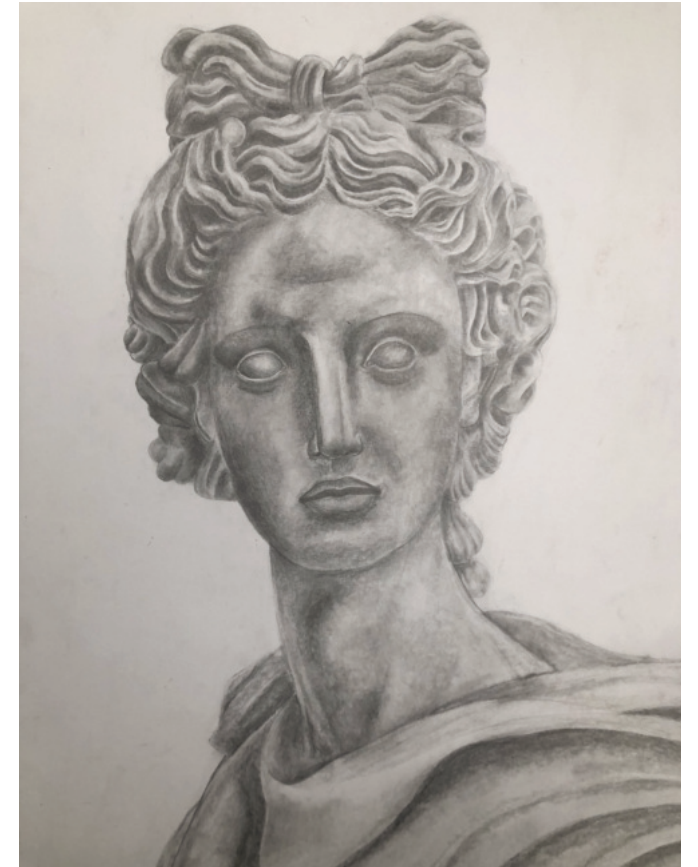
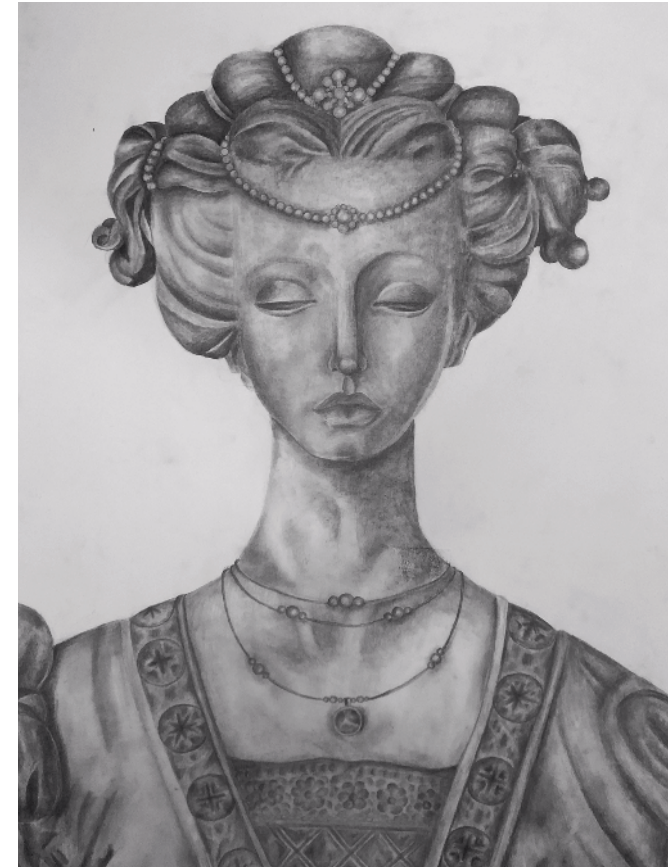
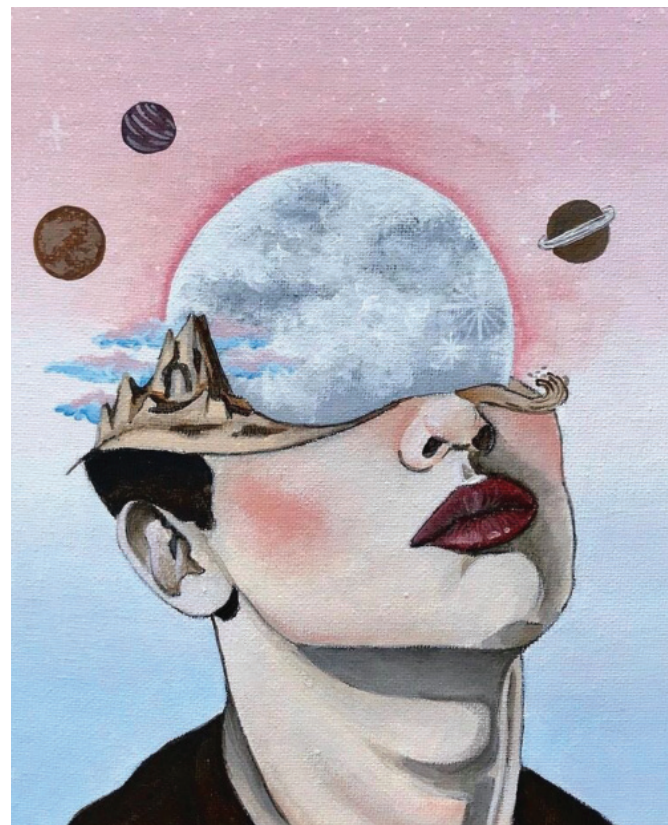
ZUZANA MÍŠKOVÁ

GALERIE

VÝTVARNÁ

HANA MAŇÁKOVÁ

DISTANČKA OČIMA UČITELŮ

ZEPTALI JSME SE NAŠICH UČITELŮ, JAKÝ BYL Z JEJICH POHLEDU NÁVRAT ŽÁKŮ ZPĚT DO ŠKOLY Z DISTANČNÍ VÝUKY.

1. Byla Vám příjemnější distanční výuka nebo prezenční výuka?

Stanislav Travníček: „Rozhodně prezenční. Osobní kontakt je pro mne v komunikaci velice důležitý. I to byla věc, kterou jsem si při distanční výuce uvědomil.“

Ondřej Kaláb: „Určitě dávám přednost prezenční výuce. Komunikace tváří v tvář je opravdovější, příjemnější a přirozenější. Z hlediska učení je i přenos informací intenzivnější. Nicméně jsem přijal výzvu distanční výuky a pokusil jsem se ji provést co nejlépe a přizpůsobit se jejím specifickým. „

Lenka Bicanová: „Pro mě byla a je vždy příjemnější a lepší prezenční výuka. Mám ráda různé hry a aktivity v hodinách, které se distančním způsobem provozovat nedají. Také mi v distanční formě vadí dlouhá prodleva v komunikaci. Raději vše řeším „tady a teď“.“

Anonym: „Je mi příjemnější prezenční výuka umožňující osobní kontakt se studenty a běžný denní režim. Během distanční výuky měli žáci větší možnost se vyjadřovat písemně, formulovat své myšlenky, čtení těchto textů bylo mnohdy zajímavé.“

Jitka Brousilová: „Prezenční.“

2. Jak vnímáte myšlení studentů po návratu z distanční výuky do školy?

Stanislav Travníček: „K myšlení se asi nedokáži vyjádřit, ale každopádně jsem zaznamenal potřebu postupné adaptace. Někteří žáci se například museli rozpomenout, kde mají cvičební úbor, jak funguje systém v šatnách, kudy se chodí na hřiště a podobně. U některých žáků se během distanční výuky prohloubila nechuť k pohybu, kterou dávají na hodinách najevo. Na druhou stranu mne těší, že řada žáků si naopak radost z pohybu a společnou aktivitu se spolužáky velice užívá.“

Ondřej Kaláb: „Pokud je otázkou myšlena koncentrace, je možné, že po dlouhé pauze trochu opadla, ale většina studentů zvládá podle mne návrat do školních lavic bez jivějších problémů. Přestože po dlouhé pauze musí být pro studenty náročné absolvovat vyšší počet vyučovacích hodin ve školním prostředí a k tomu v respirátoru.“

Lenka Bicanová: „Distanční výuka nás všechny nějak proměnila, takže i naše myšlení. Nevím jestli to jde shrnout jako celek, každý jsme jiný, ale myslím si, že i vy jako studenti jste zjistili, kde máte silné a kde slabé stránky, někdo se s nimi možná naučil i

pracovat. Možná se někomu přeházely priority. Občas mi schází více respektu – nejenom k dospělým osobám, ale i vůči sobě navzájem.“

Anonym: „Netroufám si hodnotit, jak se změnilo myšlení studentů po návratu do školy, ale zdá se mi, že nijak dramaticky.“

Jitka Brousilová: „Jsou v útlumu, už se mi nedaří je dostat do „obrátek“.“

3. Mají z vašeho pohledu studenti ještě vůbec motivaci věnovat se škole?

Stanislav Travníček: „Věřím že ano. Samozřejmě je pro řadu studentů zajímavější setkávání se spolužáky a kamarády než školní práce, navíc, když do konce školního roku zbývá pár týdnů. Ale myslím, že s tím všichni počítali a je tomu přizpůsoben i adaptační proces a způsob i cíle školní práce. Dle mého soudu je to vyvážené a funguje to.“

Ondřej Kaláb: „Myslím, že motivace učit se je srovnatelná s obdobím před covidovou pauzou. Možná z pohledu učitelů se mohou žáci jevit trochu neklidnější, ale domnívám se, že tento pocit může být způsoben tím, že v průběhu distanční výuky se odehrávala komunikace v tichu a s vypnutými mikrofony všech, kteří zrovna nemluvili.“

Lenka Bicanová: „Distanční výuka byla dlouhá a vyčerpávající. Záleží zase na konkrétních lidech. Někomu změna prostředí pomohla, tzv. ho to „nakoplo“ a má chuť se ještě něco dozvědět „normální“ formou. Může se hned zeptat... Na druhou stranu si myslím, že většina z vás, když nad sebou nemá „bič“ v podobě testů a zkoušení, už tomu moc nedá. Snad se nám alespoň podaří, udělat vám z informací, které jste získali na distanční výuce souvislý celek, na který budeme moci v září pohodlně navázat.“

Anonym: „Myslím si, že studenti motivaci k učení neztratili, mnozí měli během distanční výuky více času se věnovat oborům, které je zajímají, či jiným činnostem... Nyní ve škole působí spíše unaveně.“

Jitka Brousilová: „Moc ne, ale většina se aspoň trochu snaží pracovat.“

4. Byl pro vás těžký návrat do školy?

Stanislav Travníček: „Jak se to vezme. Velice jsem se těšil, ale je pravda, že nás v prvních dnech čekalo opravdu hodně práce – hlavně se zajištěním všech akcí, které máme před sebou a které za běžných podmínek připravujeme průběžně v celém pololetí. Nyní jsme to museli ve velice krátkém čase vše dohnat, což nebylo jednoduché. Ale díky dobré spolupráci s kolegy i studenty se vše dobře daří a mám z odvedené práce radost.“

Lenka Bicanová: „Do školy jsem se díky rotační výuce vracela postupně, takže jsem si pomalu navykala na prezenční režim. Z toho důvodu to pro mě nebylo tak těžké. Také, jak už jsem psala v první otázce, prezenční forma je pro mě lepší, jsem se do školy ráda vracela.“

Ondřej Kaláb: Nebyl. Těšil jsem se na studenty. Nyní jsem určitě po odučených hodinách s respirátorem na ústech ve škole vyčerpanější, ale odcházím ze školy s dobrým pocitem. Jsem moc rád, že výuka opět probíhá ve školním prostředí.

Anonym: „Návrat do školy pro mě úplně jednoduchý nebyl.“

Jitka Brousilová: „Nebyl, já jsem se na děti i na práci ve škole těšila.“

Fotila Zuzana Míšková

Zpracoval
Lukáš Janča, I.O

NIZOZEMSKO

Ve druhém díle této série se přesuneme ze sluncem rozpáleného Katalánska 1200 kilometrů severně do země, která se ani zdaleka nemůže chlubit tak teplým klimatem jako jižanské Španělsko. Do země menší než Slovensko, ve které však žije více lidí než v celém Česku a Slovensku dohromady, což z ní dělá jednu z nejhustěji obydlených zemí světa. Země, jež leží u moře a jejíž obyvatelé velmi rádi jezdí na kole, a to i přesto, že zde často prší. Dnes se podíváme do Nizozemska.

Při pomýšlení na Nizozemsko si někteří představí větrem ošlehané námořníky brázdící moře vstříc novým, neobjeveným krajinám. Jiní si vybaví rovnou zem bez jakýchkoliv kopců, v níž si poryvy větru pohrávají s lopatkami starodávných mlýnů. A věřím, že si velická část dámského publika vzpomene na pro Nizozemsko typický tulipán. Právě u něj se na chvíli zastavíme.

Keukenhof

Keukenhof je pro milovníky tulipánů rájem na zemi. Jedná se o obrovskou zahradu ležící na západním pobřeží Nizozemska. Kromě tulipánů se zde nachází desítky dalších druhů květin, které jsou uspořádány do krásných obrazců proplétajících se mezi jezírky a skleníky roztroušenými po pozemku zahrady. Koná se zde také slavná burza květin, jejich dražba však probíhá poněkud

netradičním způsobem. U každé položky je stanovena vysoká cena, která postupně klesá do té doby, než někdo z kupujících zmáčkne tlačítko. V tu chvíli se cena zastaví a zboží je okamžitě prodáno danému dražiteli. Je to hra nervů. Zmáčknete tlačítko moc brzy a květiny koupíte za příliš vysokou cenu. Vyčkáváte příliš dlouho a někdo vás předběhne a z aukce si neodnesete nic.

Amsterdam

Nizozemsko zastává velice liberální názory – legální je zde marihuana, prostituce, eutanázie a mnoho dalšího. Typickým příkladem tohoto postoje je jeho hlavní město Amsterdam. Město leží na bažinách a s tím souvisí i množství kanálů procházejících městem, kterým místní říkají grachty ("chrachty"). Za návštěvu stojí proslulá čtvrť červených luceren nebo několikapatrové parkoviště pro kola, které pojme až 6000 bicyklů. Nizozemci jsou výborní na jazyky, takže se nemusíte bát, že byste se zde nedorozuměli. Každý tu mluví minimálně anglicky.

Ostatní města

Mezi další významná města patří Rotterdam, jenž nabízí k vidění největší námořní přístav v Evropě, Delft, který je rodištěm slavného barokního malíře Vermeera a zároveň proslul výrobou modře zdobeného porcelánu, nebo Utrecht, v němž sídlí největší univerzita v zemi.

Moře nepřítelem

Určitě jste již slyšeli o nizozemském problému s mořskou hladinou, konkrétně s jejím zvyšováním. Věděli jste ale, že dokonce třetina nizozemského území se nachází pod úrovní hladiny moře? Nizozemci odjakživa sváděli s mořem boj o prostor. V minulosti ho získávali tak, že stavěli hráze, kterými oddělili záliv od zbytku moře. Ze zálivu následně odčerpali vodu zpět do moře, půdu vysušili a

vytvořili tak poldry – nové kusy území, na kterých si mohli postavit domy nebo chovat dobytek. Po celém Nizozemsku byl také vybudován systém větrných mlýnů, který sloužil k odvádění vody z oblastí pod úrovní mořské hladiny. V dnešní době mají Nizozemci rozsáhlý systém protipovodňových přehrad chránících poldry před přívaly mořské vody.

Jídlo

Nizozemci v minulosti byli (a stále jsou) národem námořníku, a to se značně podepsalo na jejich gastronomii, která není kdovíjak proslulá. Je slátána z kuchyní jiných národů a občas nějaké té místní speciality, tvořené většinou z ryb a jiných mořských tvorů. V jednom odvětví však Nizozemsko patří mezi naprosto elitu, a tím jsou sýry, které jsou vyhlášené po celém světě.

Učitel národů

Na závěr bych chtěl ještě zmínit Naarden, který se rozprostírá 20 kilometrů východně od Amsterdamu. Toto neveliké a klidné město připomíná svou architekturou viktoriánskou Anglii, protože velká část domů je postavena z červených cihel. Město je obehnané vodním příkopem a při pohledu z

vrchu má tvar hvězdice. Pro nás Čechy je významné, protože zde zemřel a má zde pomník jeden z nejslavnějších Čechů všech dob Jan Amos Komenský.

Šimon Glück, 7.O

FYZIKA?

CO JE PRO MĚ FYZIKA:

Fyzika je **dřina**: to když něčemu nemůžeš přijít na kloub, věci ti nedávají smysl a myšlenky se ti stále vrací k nedořešenému fyzikálnímu problému a nejraději bys vzal papír a počítal a kreslil a počítal, abys zjistil, jak to je...

Fyzika je **poznání**: papiňák s ucpaným ventilem fakt může bouchnout - s teplotou roste tlak! Kolo na mokré vozovce fakt lépe sklouzne - mokrá vozovka, to je menší součinitel tření! Kanoé vysoko naložená tvou bagáží se lehce v peřejích převrátí - těžiště vysoko, to je nestabilní!

Fyzika je **zábava**: namíchej si dobrý mýdlový roztok podle osvědčených receptů a vyráběj velké bubliny. Ještě větší! Ještě větší! A bublinu v bublině! A obrovskou bublinu, do které se vejdeš ty sám!

Fyzika je **dobrodružství**: už jsi někdy vyráběl karteziánka? A fungovalo to? Nořil se karteziánek do hloubky při stisku uzavřené, vodou naplněné, pet lahve, kde se dříve volně vznášel u hladiny? A proč se při stisku noří hlouběji a pokud stisk povolíš, karteziánek spěchá k hladině?

Fyzika je odhalování **tajemna**: tak jak je to s tou Schrodingerovou kočkou? Je živá nebo mrtvá? Cože? Ona že je živá/mrtvá do té doby, dokud neotevřu krabici a nepodívám se?

Fyzika je **krása**: mrkni na elegantní Maxwellovy rovnice! James Clerk je vytvořil silou svého génia! Na čtyřech řádcích tolik moudra! Bez jediného slova! Není to krása? Člověk zírá v úžasu, jako když stojí před krásným obrazem.

Fyzika je **klid**: fyzikální zákony platí, i když se pohádáš s kámošem nebo ráno vstaneš špatnou nohou: voda stále teče z kopce a zítra zase vyjde Slunce!

Fyzika je **výzva**: pojď, pozoruj svět kolem sebe, ptej se proč, hledej odpovědi, pilně studuj, abys porozuměl, zírěj v úžasu, nech své srdce naplnit láskou a pokorou nad velkolepým divadlem zvaným vesmír.

Jana Tyle, učitelka Fy

MAXWELLOVY ROVNICE
V DIF. A INT. TVARU

I ŘEKL BŮH:

$$\left\{ \begin{array}{ll} \nabla \cdot \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0} = 4\pi k \rho & \oint \vec{E} \cdot d\vec{A} = \frac{q}{\epsilon_0} \\ \nabla \cdot \vec{B} = 0 & \oint \vec{B} \cdot d\vec{A} = 0 \\ \nabla \times \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t} & \oint \vec{E} \cdot d\vec{s} = -\frac{d\Phi_B}{dt} \\ \nabla \times \vec{B} = \frac{\vec{J}}{\epsilon_0 c^2} + \frac{1}{c^2} \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} & \oint \vec{B} \cdot d\vec{s} = \mu_0 i + \frac{1}{c^2} \frac{\partial}{\partial t} \int \vec{E} \cdot d\vec{A} \end{array} \right.$$

A BYLO SVĚTLO.

VTIP

FYZIKÁLNÍ ZÁŽITEK

My dvě rozhodně nepatříme mezi fyzikální génie. Ze začátku jsme měly trochu obavy a upřímně... moc se nám do práce nechtělo. Tomu také přidalo drobné nedorozumění na začátku práce, kdy jsme měly chuť to takhle vzít a vyhodit z okna. Nakonec jsme tu flintu do žita nehodily a pustily se společně do práce.

Naše téma - VÝROBA HUDEBNÍHO NÁSTROJE A HRA NA SKLENIČKY - se tedy stalo na 5 týdnů našim každodenním odpoledním programem. Nakonec vše šlo lépe, než jsme čekaly. Až tedy na jeden zádrhel. Pro uvedení do situace nám dovolte trochu našich (jak říká paní Tyle) „fyzikálních zážitků“.

Když už jsme měly vše nachystané a teorii nastudovanou, zbývalo jen naladit a pustit se do hraní. Nabídky se nám dva způsoby ladění. První byl jednoduchý - podle ladičky - aplikace Sonic. Druhý způsob se z počátku také zdál jednoduchý - ladění na díly vody ve skleničce. Řekly jsme si: „Mám pět tónů (5 tónů, které byla naše sklenička schopna zahrát) tak to rozdělím na 5 dílů a je to.“ Ale ouha... K našemu překvapení byly skleničky zcela rozladěné. Jak

Fotila Zuzana Míšková

je to možné? Jak je to tedy dobře? Už jsme to chtěly vzdát.

„Řekneme, že jsme ladily jenom podle ladičky.“ Ale naše zvědavost nám nedala... tak jsme na to nakonec přišly. Co bylo ještě lepší, přišly jsme na to spolu a samy.

Nenapadlo nás nejprve, že frekvence s výškou vodní hadiny klesá nerovnoměrně. Jedním z vodítek na tento poznatek bylo ladění tónu D3. Tón D3 (v našem případě nejvyšší tón naší skleničky, frekvence 1175 Hz) lze naladit několika způsoby. Myslíme to tak, že můžeme přidávat různé množství vody a stále zní tón o frekvenci 1175 Hz. Jelikož je tento tón nejvyšší, který je naše sklenička schopná zahrát, pro naladění stačí minimální množství vody či úplně prázdná sklenička. Překvapilo nás však, že tento tón zazní i ve chvíli, kdy je ve skleničce 53 ml vody, což je přibližně 1/5 objemu skleničky.

Přišly jsme na to, že tento jev je pozorovatelný pouze do „ohybu skleničky“, jak jsme si samy část skleničky nazvaly. „Ohybem“ je myšlena část od nejužšího místa, tedy dna, až do nejširšího místa, kde se sklenička začíná opět uzavírat. Tento jev jsme si ještě pro kontrolu ověřily i na jiných skleničkách a vždy jsme došly ke stejnému závěru. Do „ohybu“ lze naladit nejnižší tón, který je sklenička schopna zahrát, přidáním libovolného množství vody. V našem případě je to do prvních 3,5 cm. V místě těsně nad „ohybem“

zhruba v 4,5 centimetrech tento jev zaniká. Poté stačí k vytvoření nižšího tónu pokaždé přibližně stejné množství vody.

Frekvence se s rostoucí výškou vodní hladiny zvyšuje téměř rovnoměrně. U frekvencí vyšších než 1000 Hz frekvence velmi pomalu klesá s prudce rostoucí výškou vodní hladiny. Tzn. že když přidám velké množství vody k frekvenci nad 1000 Hz, tón se změní jen málo nebo vůbec. U frekvencí nižších než 1000 Hz s rostoucí výškou vodní hladiny začne frekvence klesat prudčeji a rovnoměrně. Tzn. že na změnu tónu u frekvencí pod 1000 Hz stačí přidat menší množství vody než v předchozím případě. To, že klesá rovnoměrně, zapříčiní stejné množství vody mezi půltóny (u nás cca 16 ml). Proto lze ladit na díly.

Nakonec nás celý projekt moc bavil. Dokonce se můžeme i přiznat, je nám trochu líto, že už je projekt za námi. Asi poprvé jsme pochopily, co myslí paní Tyle tou větou: „Chápeš... to je ten pravý fyzikální zážitek.“

Simona Šimáková & Klára Počtová, 2.B

REENACTMENT

Toto je Patrik Izdenczy a reenactmentu se věnuje zhruba 6 let. Je jeho velkým koníčkem. Na reenactmentu se mu líbí volnost a zároveň možnost připomenout si již uplynulou dobu a poslat tento odkaz dál.

Co je vlastně reenactment a v čem spočívá?

Je to vžití do doby, jež má daný reenactment představovat. Může se lišit od římských legií až po moderní armády. Není to jen o tom, že si člověk obleče uniformu, ale jde o celou činnost. Například když se rozloží dobový tábor, tak se reenactor holí dobovou žiletkou s vodou z helmy.

Jakého reenactmentu jsi součástí?

Já se zaměřuji především na druhou světovou válku. Jsem součástí klubu Buddies, který se zaměřuje na slavnosti svobody tady v Písku.

Kdybich měl o reenactment zájem, co musím znát, případně mít?

To se hodně liší podle toho, jakého reenactmentu jsem součástí. Pokud bych vzal například druhou světovou válku, tak je dobré mít vlněné kalhoty a košili z daného období. Dále je dobrá bunda, opasek, čutora a kanady. Tohle vše je základní vybavení, bez kterého se nikdo do další působení neobejde.

Jaká je historie klubů, v nichž působíš?

Buddies vzniklo krátce po revoluci, kdy se tady v Písku inicioval pamětník Richard Praus. Díky jeho iniciativě byl u Masarykovy základní školy vystaven památník. Od té doby účast v Buddies spíše kolísala. Zrovna teď nám ovšem chybí ovšem lidé.

Kde můžu najít písecké reenactmentové kluby? Jak se můžu do nějakého přidat?

Jedinou oficiální stránku, kterou máme, je US Cotton War na Instagramu (_uscottonwar_). Zájemci můžou napsat tam nebo kontaktovat přímo mě přes Messenger nebo Instagram. Vždy je způsob, jak toto vše zařídit.

Chtěl bys něco dodat na závěr?

Všichni jsou zvaní, budu rád za každého člověka, kterého by to mohlo zajímat, a rozhodně to není nuda.

Matěj Kofroň, 4.O

KŮROVEC

LIKVIDÁTOR NEJEN NAŠICH LESŮ... A PŘÍLEŽITOST PRO VÁS?

Způsobuje větší škody než lesní požáry. Každoročně jen v Evropě napadne stovky milionů kubiků dřeva. Lýkožrout smrkový, hlavní zástupce podčeledi kůrovců, je nepochybně noční můrou každého lesního hospodáře.

V našich končinách tento problém vzniknul s vykáce- ním původních smíšených lesů během 19. století a následným nahrazením smrkovou monokulturou. Uběhlo pár desetiletí a problém byl na světě. Smrkové lesy jsou doslova pastvou pro asi půlcentimetrové brouky. Když si uvědomíme, že z jednoho napadeného stromu může vylétnout

až několik desítek tisíc kůrovců, je jasné, že řetězová reakce na sebe nenechá dlouho čekat. A jelikož čím více oslabený strom je, tím snáze ho kůrovci přemůžou, vichřice nebo dlouhá sucha rozjezdí kalamity velmi pomůžou.

Společně s Kryštofem Morozem jsme celý školní rok na kůrovci pracovali v rámci projektu, za který jsme byli oceněni i známkami do příslušných předmětů. Byli jsme rovněž částečně uvolněni z hodin, na něž projekt tematicky navazoval. Byla to pro nás výborná zkušenost a možnost, jak se něco naučit zábavnou a praktickou formou a současně rozvíjet své dovednosti.

Ovšem nyní se tu taková příležitost otvírá i pro Tebe! Máš li- bovolné téma, které Tě zajímá a chtěl/a bys mu věnovat čas? Nebo máš nějakou hodinu, která Tě nebaví a radši bys ten čas využil/a na nějaký vlastní výzkum? Je to možné! Jestli Tě něco takového zaujalo, neváhej nás kontaktovat a můžeme si popovídat, co se dá dělat.

Radim Sobotka, 6.O

KRITICKÉ OHLÉDNUTÍ ZA COVIDOVÝM ROKEM

Školní rok pomalu, ale zato jistě, končí. Nabízí se tedy možnost reflexe, co vše nám přinesl, anebo naopak vzal. Byl to rok mimořádný, jaký, doufám, snad už asi nikdy nezažijeme.

Ohledně školství, které se nás jakožto studentů bytostně týká, bylo už řečeno mnohé (a spousta toho ještě řečeno bude). Celých osm měsíců, s několika prosincovými výjimkami, jsme se setkávali se školou pouze prostřednictvím našich počítačů, notebooků a mobilních telefonů. Mnozí tuto dobu vnímali jako čas nekončící nudy a stereotypu.

Někteří učitelé se v distanční výuce trápili, nevyhovovala jim. Jiní si oproti tomu dokázali prokousat vlastní cestu. To samé by se ale dalo říci i o nás, o studentech. Všichni jsme se do školy

vrátili o cennou zkušenost bohatší. Ostatně, s krizí takového rozsahu jako ta COVIDová se snad obyvatelé Evropy s výjimkou nestabilního Balkánu a východu Ukrajiny nepotýkali celých pětasedmdesát let.

V celospolečenském měřítku hledám případná pozitiva mnohem hůře. Nejméně 30 000 předčasně vyhaslých životů by mělo být trvalým mementem. V přepočtu na obyvatele jde o jedno z nejvyšších čísel na světě, vzhledem k výraznější nadúmrtosti může být česká realita ještě smutnější, než udávají statistiky. A to k tomu všemu došlo za dopro-

garnitura. Vláda i drtivá většina opozice jednaly po většinu času naprosto populisticky, bez předvídání dalšího vývoje. K dokázání tohoto tvrzení si stačí přechýlit listopadové stenozáznamy z poslanecké sněmovny. Především ale pozdější výroky někdejšího ministra Blatného („Je to něco, co se nějakým způsobem děje.“ a „Situace se zlepší, zhorší, anebo zůstane stejná“) jsou hořce tragikomické. Tento přístup se politikům vymstil v podobě ztráty elementární důvěry v ně samé (v březnu pouhých 11 % kladných odpovědí, zdali jsou občané spokojeni s politickou situací). Postupně pak byla ztracena i důvěra ve stát celkově, což značně ztěžovalo účinné řešení krize. Důvěra je totiž (nejen) v demokracii enormně důležitá veličina.

Za další z řady selhavších lze označit společenské elity, ať už se takto nazývá kdokoli – od exprezidenta Klause, přes rektora Zimu až po zubaře Šmuclera anebo jeho výrazného názorového oponenta, profesora Flegra. Ani kapacity z oboru medicíny či specificky epidemiologie mnohdy nebyly schopny dát dohromady jednotnější stanovisko, místo toho se pak jenom dohadovali na mediální scéně. Jaký to rozdíl oproti Německu, kde takovíto odborníci vystupují jednotně sdružení pod Institutem Roberta Kocha!

Co mimo jiné vyplulo na povrch, je dle mého rovněž sdělení, že opravdových elit máme v naší zemi skutečně pomálu. Odlivy z let 1948 a 1968 se ani po třiceti letech od pádu totality nepodařilo zcela zacelit – zkrátka kontinuita byla přerušena a na to doplácíme.

Vyjma těchto zmíněných skupin selhala v mých očích ovšem i celá společnost. Toleranci, ohled a podporu, tedy emoce, které jsme zažívali loni na jaře, vystřídaly na podzim a v zimě frustrace, vztek a hromadné sabotáže všemožných nařízení. Nesmyslných, ale bohužel i těch opodstatněných a užitečných. Typickým příkladem toho budiž zapisování vyložených nesmyslů do formulářů sčítání lidu, vpravdě historické instituce (v českých zemích pravidelně od roku 1869), kterou si vskutku Babiš ani Hamáček nevymysleli. Dalo by se pak možná říci, že neschopní političtí představitelé jsou vlastně průměry nás všech, celé společnosti.

Nyní, v čase intenzivní vakcinace a s vidinou podzimního volebního klání, si značná část populace opět po roce nasadila růžové brýle, naprosto ignorujíc riziko návratu epidemie. Ač vše vypadá dobře, vyhráno podle mého názoru ani zdaleka není, ostražitost je zcela na místě – před další podzimní vlnou nákazy varují už nyní například Rastislav Maďar nebo Jaroslav Flegr. O další lockdowny přeci nikdo z nás nestojí – a krapet zodpovědné chování přijde vždy vhod. Při letmém náhledu do libovolných internetových diskusí lze však snadno dojít ke skeptickému názoru, že mnozí lidé jsou zkrátka nepoučitelní...

Martin Větrovský, 6.0

Fotila Zuzana Míšková

Je to něco, co se nějakým způsobem děje.

Způsob řízení pandemie v ČR:

Situace se zlepší, zhorší, anebo zůstane stejná.

Rozhovor v Aj

THE AMERICAN DREAM

“
I would definitely recommend going on hikes because Colorado is very pretty.”

Jana Pazderníková, 2.B

Amerika – pro nás něco velkého a vzdáleného. Často si pod tímto pojmem představujeme Sochu Svobody nebo třeba Grand Canyon. Amerika, a především Spojené státy, jsou ale velice různorodé. A od koho se o nich nejlépe něco dozvědět než od rodilé mluvčí?

Can you tell us something about yourself?

My name is Madison, I'm 17 and I live in Littleton close to the capital of Colorado, Denver. I live with my parents and my sister Whitney is already at a college in Oregon. I have three dogs too. I'm also going to high school. Next year I will graduate and I am going to go to college.

When you mention college, what is the education system like in the USA?

Ok, after kindergarten, when you are five or six years old you go to elementary school. There are five grades. Then, when you are eleven, you go to a middle school and there are grades from six to eight. When you are 14 and finish the 8th grade you go to a high school. Technically, we don't have

grades but we call them freshmen, sophomores, juniors, and seniors.

And then you can go to a college?

Yes, you don't have to go to a college, but a lot of people do because I think it's kind of an expectation from parents when their kids go to college. But colleges in the USA aren't free. We have public and private schools and the privates are quite expensive. That's why a lot of people go to public colleges.

Do you know what you want to study?

Basically, I don't know what I'm interested in, because there's a lot to choose from and I'm interested in a lot of things.

Where would you like to travel someday?

I really want to go to Spain and Italy, because I speak a little bit of Spanish.

Which languages do you study in your school?

So, the normal one, that most people study, is Spanish. But we can also learn French or German.

Madison Packard

Can you tell us something interesting about Denver?

The first thing that comes to mind, we have a place, where you go to see concerts. It's where my school has graduations, it's called Red Rocks and it's super cool!

Do you perceive any differences between particular states?

On a coast like California or New York, there are a lot of big cities, but in the middle of the US, there are more smaller towns. I think people in bigger cities are business-types style and people in smaller towns are more casual.

What kind of job do your parents do?

My mum is a real estate agent and my dad has a very interesting job. I don't know how to tell you, but I call him a commercial developer because he basically builds airplane hangars and sells them to people who have airplanes.

What would you recommend to students who go to the States for an exchange visit?

I would definitely recommend going on hikes because Colorado is very pretty. Then I'd recommend going out to eat, to see what food is like here, because I can imagine it could be a little bit different. Depending on what time you come, if you come during winter you should definitely bring a heavy jacket and lots of long pants because it gets very cold here and then during summer it's super hot.

How was it in the USA with Covid?

I'm sure you have heard, we have a lot of people who just don't believe in Covid and refuse masks. But there are also people who've stayed at home the entire

time or put two masks on and it's very extreme.

When did you start to go to school again?

All December and January we were doing half online school and half in-person school and then in February we went back to school completely.

What's your opinion on Covid vaccines? Do you want to get it?

A lot of Colorado is completely vaccinated, I'm completely vaccinated, but there're also people who don't want to get it.

Is there anything else you want to tell us?

I'd love to visit Czechia someday. It sounds beautiful there.

SLOVÍČKA

Grade - stupeň

College - vysoká škola (univerzita)

Graduate - maturovat

Real estate agent - realitní makléř

Casual - neformální, ležérní

Commercial - obchodní

Developer - Vývojář

Red Rocks Park and Amphitheatre

ZÁBAVA

SUDOKU

			4	3			6	
	3	1		9		4		
			2		1	7	3	9
	5	6		2	3	8	4	
	4	3	6	7		5	9	
3	2	8	5		9			
		4		8		9	5	
	1			4	6			

1sudoku.com

n° 11470 - Level Easy

2	3			7	1		6	
	6	8		9	3		1	
4			8			9		
				1	5	6		3
1		5	2	3				
		6			7			8
	8		6	2		5	4	
	4		1	5			7	6

1sudoku.com

n° 124426 - Level Easy

	6		3	1		2		
3			8	4				
5	1					8		
						7	9	1
4								8
1	8	7						
		2					3	4
				3	9			2
		5		2	1		8	

1sudoku.com

n° 216155 - Level Medium

4		9			5			
					8	7		9
3	7			9	6			
	5	6						
	4	7				6	3	
						4	9	
			6	3			4	2
7		2	8					
			9			1		6

1sudoku.com

n° 219849 - Level Medium

Řešení můžete najít podle kódu pod sudoku na stránce 1sudoku.com

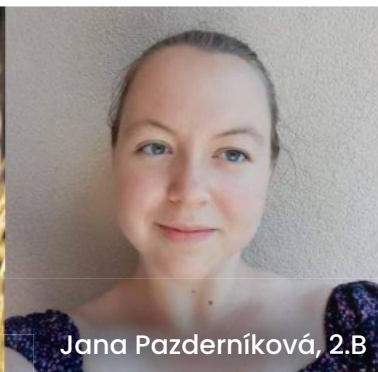
REDAKCE

Šimon Glück, 7.O

Tereza Bečvářová, 3.B

Jana Pazderníková, 2.B

Lukáš Janča, 1.O

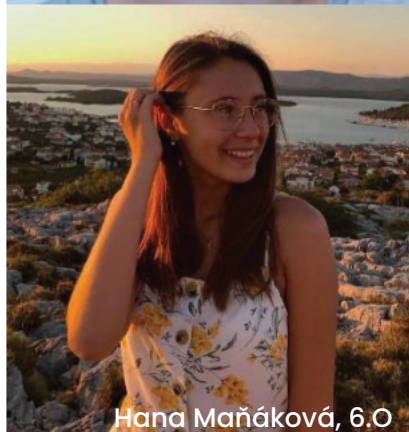
Matěj Kofroň, 4.O

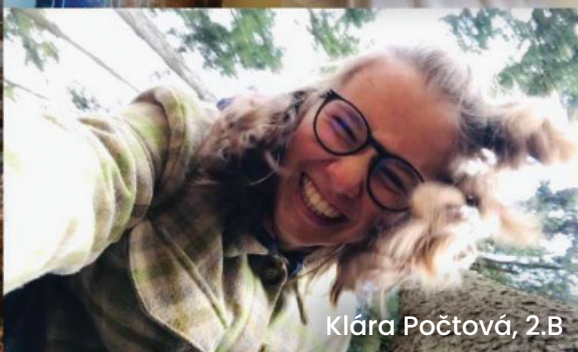
Karel Tvrdík, 7.O

Jiří Čapek, 8.O

Hana Maňáková, 6.O

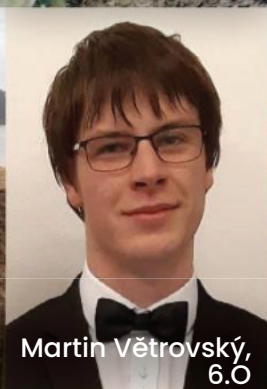
Klára Počtová, 2.B

Míla Patzeltová, 3.A

Matthieu Morin, 7.O

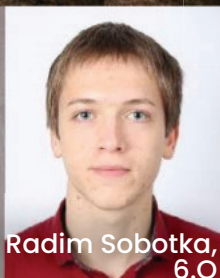
Martin Větrovský,
6.O

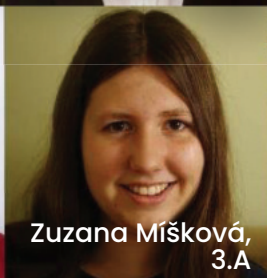
Sandra Glücková, 1.A

Kateřina Žižková, 5.O

Radim Sobotka,
6.O

Zuzana Míšková,
3.A

GP Times, číslo vydání: 3; vydal: Senát Gymnázia Písek; datum vydání: 29.6. 2021, redakce: viz výše; grafická úprava: Matthieu Morin, Kateřina Žižková, Zuzana Míšková, Hana Maňáková; jazyková úprava: Martin Větrovský, Klára Počtová, Matthieu Morin; tisk: Gymnázium Písek